

L'OPINIÓ

Any V-Número 343
Preu: 10 cèntims

• BARCELONA • Dissabte, 9 de juliol de 1932

L'actitud del Royo, del Fanjul i dels que com ells estan atacats de ràbia, farà que l'Estatut de Catalunya sigui aprovat més aviat del que ho hauria estat

UN PARLAMENT REPUBLICA, FILL D'UNA REVOLUCIO, ENTRE-BANCAT PER DUES DOTZENES ESCASSES DE DIPUTATS MONARQUICS VERGONYANTS

Ahir, a la tarda, prosseguí l'obstrucció contra l'Estatut i l'obra de descrèdit de les Corts Constituents.--Sis votacions nominals, perdudes per 178 vots contra 27, 158 contra 19, 152 contra 20, 146 contra 20, 120 contra 17 i 100 contra 17 ocuparen, amb els consegüents discursos plens de divagacions, tota la sessió

Les divergències atribuïdes a diversos ministres no modifiquen els punts de vista del Govern en matèria estatutària exposats pel senyor Azaña al Parlament. Si cal, en la sessió de dimarts els tornarà a mantenir.--El diputat radical senyor Simó Bofarull s'ha separat del partit i ha ingressat a la minoria catalana

PROBLEMA D'INTEL·LIGENCIA

Davant de la propera discussió de l'article de l'Estatut que afecta l'ensenyament a Catalunya, els diaris antiestatutistes han dit aquelles naturals i lògiques intemperàncies de torn, enduts, només que de la passió, amb una ignorància enciclopèdica de la matèria.

La Comissió parlamentària d'Estatuts ha deixat redactat aquest article d'irí: "La Generalidad podrá crear los Centros de enseñanza que estime oportunos, salvo lo dispuesto en el artículo 50 de la Constitución e independientemente de las instituciones docentes y culturales del Estado."

El vot particular de la minoria catalana diu: "Corresponderá a la Generalidad de Cataluña la legislación exclusiva y la ejecución directa en las funciones siguientes: a) La enseñanza en todos sus grados y órdenes con las garantías establecidas en la Constitución, y los servicios de Instrucción Pública, Bellas Artes, Museos, Archivos, Bibliotecas y Conservación de Monumentos, La concesión de títulos profesionales que hayan de tener validez en todo el territorio de la República corresponderá al Estado y los programas y enseñanzas deberán satisfacer los mínimos señalados por la legislación general."

El criteri que senta la Comissió parlamentària d'Estatuts, segons el qual l'ensenyament a Catalunya serà sempre en castellà per mitjà d'institucions culturals de l'Estat, és un criteri completament antipedagògic, antiliberal, absurd i inadmissible.

La servitud idiomàtica en l'ensenyament, si s'implantés, pugnarà amb l'essència del règim autònom. És la llengua materna la que ha de prevaler i és en la llengua materna que els catalans han de rebre llur ensenyament, com els castellans residents a Catalunya és la llengua materna que han de rebre el seu. Aquest és el criteri que la pedagogia dicta i és el que ha d'ésser servit. Però que l'Estat implantés a Catalunya, com un baluard de tipus colonial, la Universitat en llengua que no és del país, tindria tot l'aire d'una imposició que negaria l'autonomia.

Catalunya és un país de cultura; que per això reclama el seu dret a ésser lliure, i només els espanyols ignorants, poden suposar que nosaltres perseguim el castellà. Si no fóssim un país de cultura, àvid de saber, Catalunya seria encara un país liberal, i per aquest sol fet tampoc no perseguiríem el castellà.

Per afany de cultura el castellà serà millor servit a Catalunya amb l'Estatut vigent, que no pas ho ha estat fins ara, en què el castellà, era obligat per imposició d'un Estat despotista que havia castellànitat l'escola a través de qualsevol capità general analfabet. Amb l'Estatut en marxa, els catalans aprendran el castellà molt millor que no pas ara, i no n'hi haurà cap que no el sàpiga, cosa no aconseguida avui a pesar que el castellà era, fins abans del decret del bilingüisme, l'idioma obligatori en l'ensenyament oficial.

Era l'Estat imperialista el que tenia cura de l'ensenyament, i el país no sortia del seu analfabetisme. Serà l'Estat liberal el que el podrà menar per camins que el redimeixin, però seran més concretament els nuclis autònoms que naixin d'aquest Estat, si no nega el seu liberalisme, els que tindran cura d'aconseguir aquella superació que els faci destacar per damunt dels altres. L'Estat espanyol imposant a Catalunya la seva Universitat, està destinat al fracàs.

I hi està destinat en primer lloc, perquè la llengua catalana, pròpia de Catalunya, ofegada aquest baluard oficial implantat, no pas responen a una realitat viva, sinó per a servir només mesquins instints de domini. La Universitat castellana menarà una vida precària, al costat de la Universitat catalana plethòrica i plena d'ufana. En segon lloc, perquè són els quadros de professorat els que fan una Universitat. Hi pot haver l'edifici, hi pot haver un utilitat magnífica, però si no hi ha els homes, la Universitat és inexistent. Espanya té bons catedràtics, té homes il·lustres en el saber, però no seran pas aquests els que vulguin venir a la Universitat castellana de Catalunya. Són massa intel·ligents per a no venir-hi. Seran, en canvi, segurament aquells catedràtics de saïnet, que en el que pensen menys és en què siguin catedràtics, i en la funció docent que han de complir, perquè l'únic que els interessa és saber que estan dins d'un escalafó, i se senten més funcionaris que no pas professors. La Universitat castellana de Catalunya serà una cosa moria. No podrà competir amb la catalana, que naixerà amb aquella empena formidable, alarmant i tot de tan formidable, d'aquelles coses que esclaten amb un gran afany de construir, el gran afany que presidirà Catalunya quan prengui possessió de la seva llibertat. Els castellans intel·ligents que visquin a Catalunya enviaran llurs fills a la Universitat catalana, per això, perquè serà enormement millor que l'espanyola. És la qualitat el que es sospesa en aquests casos. De la mateixa manera que els catalans intel·ligents, si la Universitat catalana fos—per un impossible—una mena de caverna anacrònica sense cap vitalitat, enviarien llurs fills a la Universitat castellana de Catalunya per mica millor que estés que la catalana.

No parlem del dolorós que és veure com en un afer de tanta importància

Madrid, 8. — A les quatre en punt de la tarda s'obre la sessió de la Cambra sota la presidència del senyor Besteiro. Al banc blau els ministres de Marina i Governació. S'aprova l'acta de l'anterior sessió.

Els deportats a Villa Cisneros

Es llegeix la proposició incidental que signa, en primer lloc, el senyor Barriobero, sol·licitant que s'aixequi el càstig que pesa sobre els obrers deportats a Villa Cisneros i que si aquesta petició no és acceptada, que s'assenyali el termini màxim de duració d'aquest càstig. També se sol·licita en la proposició, benivolença per als altres obrers castigats per delictes socials.

Estant absent de la sala el senyor Barriobero, defensa aquesta proposició el senyor Franco (Ramon), el qual diu que és vertaderament inhumà que molts obrers continuïn deportats a Villa Cisneros i afegeix que les malalties fan presa en aquests homes, els quals no cometen altre delictes que lluitar per un ideal. Afirmar que la majoria dels castigats són nois joves i que per això no s'han de castigar amb crueltat. Espera que la Cambra aprovarà aquesta proposició. (Entra el ministre d'Estat).

EL MINISTRE DE LA GOVERNACIO contesta al senyor Franco insistint en arguments ja exposats en tractar-se a la Cambra d'aquesta matèria. Indica que la situació sanitària dels deportats no és tan greu com diu el senyor Franco. Assegura que el Govern en imposar aquests càstigs ho feu obrant amb justícia i no pot ara rectificar el seu acord. Afe-

geix que és impossible accedir l'aixecament de condemna dels deportats i llegeix la llista dels deportats que ja han estat repatriats a Espanya. Assegura que és perillós fixar la data en què han d'ésser alliberats aquests deportats. Acaba dient que el Govern s'assabentarà de les condicions sanitàries i si no hi ha dificultats en el transport o d'altre índole seran portats a un altre lloc on reuneixi millors condicions climatològiques.

El senyor FRANCO (Ramon) rectifica. Després d'agrair les paraules del senyor Casares Quiroga diu que alguns dels informes que ha donat sobre de la seguretat d'aquells llocs el ministre de la Governació, no estan en contraposició en els que ell obtingué en els seus viatges a Villa Cisneros.

El senyor CASARES QUIROGA rectifica breument.

ELS RADICALS TENEN PRESSA A FER PLEGAR EL GOVERN

El senyor GUERRA DEL RIO intervé en el debat i fa alguns aclariments respecte a les detencions efectuades. Qualifica d'improcedent la proposició incidental i afegeix que el que no es pot tolerar és que un ministre de la Governació del Govern de la República digui que no es pot fixar data per al termini d'aquestes deportacions. Afegeix que si es tracta d'homes perillosos o bé que hagin comès crims tan horribles, el que cal és que se'ls processis degudament. Recorda que quan els radicals votaren la Llei de Defensa de la República ho feren amb la seguretat que duraria el que les Corts Constituents, o és que creieu — pregunta — que aneu a ésser eterns en aquest banc (rumors) i

que la República està vinculada en vosaltres? (Veus: això no ho creu ningú.) Acaba dient que és necessari que es mostri un criteri fixe sobre aquest punt.

EL MINISTRE DE LA GOVERNACIO diu que l'únic responsable de l'aplicació de la Llei de Defensa de la República és ell. Indica que si es fixa una data fixa per al retorn dels deportats podran ocórrer greus desordres que posin en greu perill la República. Acaba dient que s'ha donat el trist cas que, als pocs dies d'haver estat posats en llibertat tres pistolers, han ocorregut lamentables successos a la província de Toledo. El Govern, per sobre de tot, ha de defensar la República.

El senyor SIMO BOFARULL demana que la Cambra fixi el seu criteri sobre aquesta proposició incidental i que es decideixi si han de tornar o no els deportats.

El senyor SALAZAR ALONSO intervé (entren el cap del Govern i el ministre d'Instrucció Pública), i diu que la Comissió de justícia no ha dictaminat sobre la Llei d'Ordre Públic, car manquen diversos detalls.

(Segueix a la pàgina 8).

¿S'anirà a les sessions dobles i diàries per tal de deixar aprovats el dia 23 l'Estatut i la Reforma agrària?

Madrid, 8. — Es quasi segur que se suspengui la setmana parlamentària al Congrés, aprofitant els dissabtes i els dilluns, com els altres dies, en sessions de tarda i de nit, amb objecte que el vinent dia 23 puguin estar aprovats la Reforma Agrària i l'Estatut, i per tant es puguin fer vacances parlamentàries.

Rèplica a uns cartells anticatalans que aparegueren a Madrid

Madrid, 8. — Avui, a primeres hores de la matinada, ha recorregut els carrers de Madrid un automòbil pintat de blau, que ostentava la matrícula de Lleida, i del qual descendien uns joves que esborraven amb pintura negra els cartells que hi havia col·locats a diferents carrers de Madrid i que deien: "Abajo el Estatuto y viva España".